

มติ ค.ร.ม. เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2549

1. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศหัวหน้าคณบัญชีรูปการปกครองในระบบบันบัด不起 ให้เป็นประมวลกฎหมาย ฉบับที่ 8 เรื่อง ห้ามกักคุนสินค้า ลงวันที่ 20 กันยายน พุทธศักราช 2549 พ.ศ. ....

คณะกรรมการได้อ่านและพิจารณาแล้วว่า ด้วยอำนาจหน้าที่ตามที่ได้รับไว้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้เป็นประมวลกฎหมาย ฉบับที่ 8 ให้ห้ามกักคุนสินค้าลงวันที่ 20 กันยายน พุทธศักราช 2549 พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอและได้ฟังผู้แทนภาคเอกชน ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการของทางราชการ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับดังกล่าวให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคเอกชน ดังนี้

กระทรวงพาณิชย์รายงานว่า

1. ตามที่ได้มีประกาศหัวหน้าคณบัญชีรูปการปกครองในระบบบันบัด不起 ให้เป็นประมวลกฎหมาย ฉบับที่ 8 เรื่อง ห้ามกักคุนสินค้าลงวันที่ 20 กันยายน พุทธศักราช 2549 นั้น คณะกรรมการร่วม 3 สถาบันภาคเอกชน (กร.) ซึ่งประกอบด้วยสหกรณ์การค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย ได้มีหนังสือขอให้กระทรวงพาณิชย์พิจารณาปัญหาอุปสรรคในการประกอบธุรกิจที่ไม่สามารถปรับภาคได้ตามภาวะด้านทุนที่เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น เนื่องจากข้อกำหนดห้ามห้ามตามประกาศหัวหน้าคณบัญชีรูปการปกครองในระบบบันบัด不起 ให้ห้ามห้ามสิ่งของที่ไม่สามารถนำเข้าประเทศได้ตามกำหนดที่ระบุไว้ ดังกล่าว โดยเห็นว่าข้อแนะนำดังนี้ สถานการณ์โดยทั่วไปへ้าสูงภาวะปักษ์และมีพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาน้ำมันค่าและบริการ พ.ศ. 2542 คุ้มครองผู้บริโภคไม่ให้ถูกเอาเปรียบได้ จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อ

2. กระทรวงพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นว่า ขณะนี้สถานการณ์ด้านค่าเริ่มค่าเชื้อเพลิงต่อวันต่อวัน ปริมาณสินค้ามีเพียงพอไม่ขาดแคลน และอยู่ในภาวะที่สามารถกำกับดูแลได้ดีนั้น เพื่อสร้างความเป็นธรรมในภาคเศรษฐกิจลดอุปสรรคการประกอบธุรกิจเห็นควรยกเลิกประกาศหัวหน้าคณบัญชีรูปการปกครองในระบบบันบัด不起 ให้เป็นประมวลกฎหมาย ฉบับที่ 8ฯ เมื่อยกเลิกประกาศดังกล่าวแล้ว หากมีการขยายโอกาสเข้ามาราคาหรือกักคุนสินค้าก็สามารถใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาน้ำมันค่าและบริการ พ.ศ. 2542 กำกับดูแลและคุ้มครองผู้บริโภคไม่ให้ถูกเอาเปรียบได้ จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการ

21. เรื่อง เป้าหมายการส่งออกปี 2550

คณะกรรมการได้รับทราบความที่กระทรวงพาณิชย์รายงานเป้าหมายการส่งออกปี 2550 ดังนี้

1. การส่งออกปี 2549 คาดว่าจะส่งออกได้มูลค่า 129.090 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.3

2. การส่งออกปี 2550 จะยังขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2549 แต่ต่ำกว่ารายได้ตัวต่อตัวลดลง โดยกระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดเป้าหมายให้การส่งออกในปี 2550 ขยายตัวร้อยละ 12.5 คิดเป็นมูลค่าประมาณ 145.220 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- สินค้าเกษตร/อสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.3 สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 13.8 สินค้าสำคัญที่ส่งออกเพิ่มขึ้นได้แก่ ข้าว ยางพารา ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง สินค้าอาหาร(อาหารทะเลเบ็ดป่องและแปรรูป กุ้งแช่แข็งและแปรรูป ไก่แช่แข็งและแปรรูป ผักและผลไม้สดแช่แข็ง กระป่องและแปรรูป) และ น้ำตาล

- สินค้าอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.5 สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 68.2 สินค้าสำคัญที่ส่งออกเพิ่มขึ้นในอัตราสูงกว่าร้อยละ 10 ได้แก่ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ อัญ

มนี วัสดุก่อสร้าง ลิ้งพิมพ์กระดาษและบรรจุภัณฑ์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์น้ำอัลช์/เครื่องน้ำอัลช์ และของเล่น เป็นต้น

3. ปัจจัยที่สนับสนุนการส่งออก

- แนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องของเศรษฐกิจและการค้าของโลกและตลาดส่งออกสำคัญ แม้ว่าจะมีการชะลอตัวลงจากปี 2549 บ้างก็ตาม

- ความร่วมมือของภาครัฐและเอกชนในการดำเนินมาตรการเชิงรุกใน การเจ้าและขยายตลาดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยเฉพาะกลุ่มตลาดใหม่ ที่สำคัญคือ จีน ยุโรป ตะวันออกกลาง และ ออฟริกา (ภาษา อังกฤษได้ เช่นกัล และ ไนจีเรีย)

- ความต้องการสินค้าไทยในตลาดต่างประเทศยังมีอยู่มากทั้งในตลาดหลักและตลาดใหม่

4. ปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบด้านลบต่อการส่งออก

- ทิศทางและแนวโน้มของราคาน้ำมันในตลาดโลกที่จะสูงขึ้น

- เศรษฐกิจและการค้าของโลกและตลาดส่งออกสำคัญที่เริ่มมีการส่งตัญญานว่าอาจชะลอตัวลงมากกว่าที่ได้มีการประมาณการไว้เดิม

- ทิศทางและแนวโน้มของค่าเงินบาทที่แข็งค่ามากเกินไป

- ปัญหาความไม่สงบในตะวันออกกลางและปัญหาการก่อการร้ายระหว่างประเทศ

- การเพิ่มขึ้นของมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีในตลาดส่งออกหลัก โดยเฉพาะ สหภาพยุโรป

5. ปัญหาเร่งด่วนของการส่งออก

ปัญหาภายในประเทศที่ส่งผลกระทบต่อต้นทุน ได้แก่ ปัญหาเงินบาทที่แข็งค่าสูงมาก การขาดแคลนแรงงานในอุตสาหกรรมต่าง ๆ และการเพิ่มขึ้นของค่าแรงงาน ปัญหาขาดแคลนวัสดุที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น รวมทั้งการขาดแคลนวัสดุที่สำคัญในอุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่ ปลาทูน่า อาหารสัตว์ ไม้ และ อ้อยมัน เป็นต้น

6. กลยุทธ์และแผนส่งเสริมการส่งออก

1) ใช้การเจรจาการค้าเพื่อเปิดตลาดและแก้ไขปัญหาที่กั้นทางการค้าที่เกิดขึ้น

2) ส่งเสริมการส่งออกเพื่อรักษาตลาดหลักไม่ให้การส่งออกลดลง โดยวางแผนให้มีการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการส่งออกในตลาดหลักไม่น้อยกว่าปี 2549

3) เร่งส่งเสริมการส่งออกเป็นกรณีพิเศษในตลาดใหม่ ๆ บางกลุ่ม ซึ่งผู้บริโภคนิยมสินค้าไทยและให้คุณค่ามากกว่าสินค้าจากประเทศคู่แข่ง โดยเฉพาะ จีน ยุโรป ตะวันออกกลาง และ ออฟริกา (ภาษา อังกฤษได้ เช่นกัล และ ไนจีเรีย) โดยจัดในรูป Consumer Sales Promotion

4) ส่งเสริมธุรกิจบริการใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากธุรกิจบริการที่ส่งเสริมเดิม คือ การศึกษา สถาปัตยกรรม ร้านอาหารไทย ธุรกิจบริการใหม่ ๆ ได้แก่ แฟรนไชส์ ธุรกิจที่ปรึกษา ออกแบบตกแต่งภายใน การพิมพ์ อุปกรณ์ การให้บริการเทคโนโลยีการเกษตร และ ธุรกิจดัดแปลงเสื้อผ้าสำเร็จรูปสั่งผู้บริโภคในต่างประเทศ (Tailor Made)

5) วางรากฐานการส่งออก ในระยะกลาง/ยาว

5.1 เพิ่มผู้ส่งออกให้มากขึ้น โดยเฉพาะในภูมิภาค ตะวันออกและใต้ ที่มีการพัฒนาผู้ส่งออกรายใหม่ ๆ ให้เพิ่มขึ้นทั้งในระดับภูมิภาคและจังหวัดให้สามารถส่งออกได้โดยการฝึกอบรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ เช่น ความรู้เบื้องต้นในการส่งออก การบริหารจัดการ กลยุทธ์การเจ้าตลาด ซองหาง

การคัดคัด รวมทั้งการพำนีไปเจาะตลาดต่างประเทศ โดยตั้งเป้าหมายจะสร้างผู้ส่งออกรายใหม่ในภูมิภาคไม่ต่ำกว่า 500 ราย

5.2 พัฒนาความเป็นสากลของผู้ประกอบการ

(Internationalization) โดยส่งเสริมและผลักดันให้ภาคเอกชนและผู้ส่งออกไปลงทุนและดำเนินธุรกิจ ในต่างประเทศให้มากขึ้น ทั้งในเรื่อง การลงทุนตั้งโรงงานผลิตต้นค้า การทำ Contract Farming การเปิดสาขา นำเข้าแทนและหุ้นส่วนในต่างประเทศ เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายธุรกิจไทยในต่างประเทศ และงหาแหล่งวัสดุดีบ รวมทั้งสร้างตราสินค้าไทย (Brand Name) ให้มากขึ้น

6) สนับสนุนการลดต้นทุนในระบบ Trade Logistics โดยดำเนินการพัฒนาระบบ e-Logistic เพื่อไปสู่การให้บริการแบบ Electronic Certification รวมทั้งการส่งเพริม และพัฒนา Trade Logistic Provider (TLP) ในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นทั้งในด้านปริมาณและประสิทธิภาพในการให้บริการ โดยเฉพาะ ธุรกิจการขนส่งทั้งทางน้ำและทางเรือ ธุรกิจ Freight Forwarder การทำบริการคลังสินค้าและประกันภัย เป็นต้น

7) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ในการแก้ไขปัญหา อุปสรรคของการส่งออก ที่สำคัญได้แก่ การขาดแคลนแรงงาน การกีดกันทางการค้า กฎระเบียบ ขั้นตอนการดำเนินการภายในประเทศ เป็นต้น